

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2015r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi oddalił powództwo Gminy Ł.- Administracji Zasobów Komunalnych Ł. w Ł. skierowane przeciwko A. B. , L. B. i J. B. o zapłatę kwoty 2000zł 38 gr. Sąd I instancji zasądził od powoda na rzecz pozwanych kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiodła strona powodowa, która zarzuciła wyrokowi:

1.naruszenie przepisów prawa procesowego tj. normy art. 232 k.p.c. i prawa materialnego art. 6 k.c. poprzez przyjęcie, że powód nie przedstawił dowodów na poparcie swojego stanowiska , podczas gdy powód w toku postępowania przedstawił dowodowy na okoliczność zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia, a przede wszystkim oświadczenie pozwanej A. B. , z którego jednoznacznie wynika świadomość istnienia długu w konkretnej wysokości oraz jego uznanie co do konkretnej kwoty , które to okoliczności Sąd I instancji uznał za bezsporne;

2.naruszenie prawa procesowego tj. normy art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i przyjęcie, że powód nie udowodnił zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powód wykazał zarówno wysokość jak i zasadność żądania;

3.naruszenie przepisu prawa materialnego, art. 65 §1 k.c. poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji przyjęcie, że uznanie długu nie ma żadnego znaczenia i z jego treści nic nie wynika, podczas gdy zawiera ono jednoznacznie oświadczenie woli.

W konkluzji skarżąca wniosła o :

1.zmianę w całości zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanych solidarnie kwoty 2000,38 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania .Nadto skarżąca wniosła o zasądzenie na rzecz powódki procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację pozwani wniesli o jej oddalenie i zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co na stępuje :

Apelacja jest o tyle zasadna, że skutkuje uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy, co było skutkiem oddalenia wniosku dowodowe strony pozwanej w zakresie żądania przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron.

W toku niniejszego postępowania strona powodowa dochodziła od pozwanych kwoty (...)41 zł za okres od dnia 1 listopada 2010 r. do 20 listopada 2012 r. , odsetki w kwocie 498,37 zł za okres od dnia 11 listopada 2010 r. do 30 listopada 2014r. oraz zwrot kosztów upomnień w wysokości 17,60 zł. Łącznie strona powodowa dochodziła od pozwanych kwoty 2000,38 zł. W toku postępowania przed Sądem I instancji strona powodowa przedstawiła pisma sporządzone przez A. B. z dnia 29 stycznia 2013r (-k. 45), z dnia 27 listopada 2013r. (-k. 46).W piśmie z dnia 29 stycznia 2013r. pozwana A. B. stwierdziła, że zaległość z tytułu opłat czynszowych za zajmowany lokal na dzień 31 grudnia 2012r. wynosiła 2002,61 zł .Pozwana w tym piśmie zobowiązała się do spłaty tej zaległości oraz do wnoszenia bieżących opłat z tytułu czynszu. Natomiast w piśmie z dnia 27 listopada 2013r. pozwana uznała zaległość z tytułu opłat za lokal na dzień 27 listopada 2013r w kwocie 2271,27 zł , odsetki w wysokości 394,56 zł oraz koszty upomnień w wysokości 26zł 40gr.

Jak wynika z treści tych oświadczeń wysokość uznanych przez pozwaną kwot przekracza wysokość należności dochodzonej pozwem w niniejszej sprawie. W toku postępowania pozwani nie przedstawili dowodów, z których wynikałoby, że zapłacili na rzecz strony powodowej uznane kwoty.

Nadto strona powodowa przedstawiła umowę najmu z dnia 21 listopada 2011 (-k. 48 – 51), z której wynikał obowiązek uiszczania przez pozwanych kwot po 162,22 zł miesięcznie z tytułu opłat czynszowych. W toku postępowania pozwani nie wskazali jakie kwoty z tego tytułu uiścili na rzecz strony powodowej. Skoro pozwani twierdzili, że wywiązali się z obowiązku wnoszenia opłat czynszowych na rzecz strony pozwanej, powinni wskazać w jakiej wysokości dokonali wpłat z tego tytułu. Wbrew pogładowi zaprezentowanemu przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, to na pozwanych ciążył obowiązek wykazania w jakiej wysokości i w jakich okresach uiszczali należności z tytułu opłat za korzystanie z zajmowanego lokalu.

W ocenie Sądu Okręgowego, skoro pozwani kwestionowali, że kwoty objęte pismami z dnia 29 stycznia 2013 r, i 27 listopada 2013r. stanowiły uznanie roszczeń dochodzonych w niniejszej sprawie, należało przeprowadzić wnioskowany przez stronę powodową na rozprawie w dniu 18 grudnia 2015r, dowód z przesłuchania stron, celem wyjaśnienia jakie kwoty i z jakiego tytułu zostały przez pozwaną uznane i czy należności z tytułu uznanych kwot została przez pozwanych zapłacona oraz w jakiej wysokości. Zdaniem Sądu Okręgowego, gdy powstał spór co do zakresu uznania żądań strony powodowej przez pozwanych, złożenie wniosku o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron w żadnym razie nie powinno zostać uznane jako spóźnione.

W ocenie Sądu Okręgowego, skoro należności uznane przez pozwaną przekraczają wysokość dochodzonego roszczenia, bez wyjaśnienia tej kwestii nie można stwierdzić, że żądanie pozwu nie jest uzasadnione.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji winien przeprowadzić dowód z przesłuchania stron, dopiero przeprowadzenie tego dowodu umożliwi rozpoznanie istoty sprawy.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art.386 § 4 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 108 k.p.c.